

عنوان مقاله:

ارزیابی کارایی روش های تجربی برآورد دبی طراحی در حوزه تیره دورود

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ناصر طهماسبی پور - استادیار، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه لرستان

مانیا دانش فر - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی آبخیزداری، دانشگاه لرستان

کبری بیرانوند - کارشناس جنگلداری، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

واژه سیل از نظر عامه مردم مترادف با حجم زیاد آب است، که البته تعریف روشنی نیست. سیل معمولاً یک ارتفاع غیرطبیعی آب در رودخانه یا یک جریان شدید استثنایی است که ممکن است آب رودخانه از دیواره های آن گذشته و به زمین ها اطراف سرازیر شود. خسارت های وارده از سیل از قبیل خسارت های جانی و مالی بسیار آشکار است و همه ساله هزینه های زیادی جهت کنترل و پیشگیری آن مصرف می شود. در مواردی نیز ممکن است بر اثر افزایش سطح آب یک دریاچه یا دریا، آب به مناطق مسکونی و صنعتی و کلاً مناطق دارای ارزش اقتصادی وارد شده و خساراتی را به بار آورد. هرساله سیل در کشور خسارات بسیار زیادی چه از نظر اقتصادی، تخریب محیط زیست، منابع طبیعی و مسکونی و چه تلفات جانی وارد می نماید. مطابق آمار تهیه شده توسط سازمان ملل متحد در میان بلایای طبیعی، سیل و طوفان بیشترین تلفات و خسارات را به جوامع بشری وارد آورده اند. بنابراین تعیین مناطق سیل خیز و اولویت بندی زیرحوزه ها جهت تنظیم پروژه های کنترل سیل ضرورت دارد. در این تحقیق، در این راستا حوزه تیره با مساحت 323078 هکتار که یکی از زیرحوزه های حوزه آبخیز دز؛ در واقع در جنوب غربی کشور در محدوده استان لرستان می باشد به عنوان منطقه مورد مطالعه انتخاب و در آن از میان هفت ایستگاه هیدرومتری موجود، در نهایت پنج ایستگاه که دارای آمار کامل تری بودند انتخاب گردید و از آمار و اطلاعات این ایستگاه های آب سنجی برای بررسی دبی در این حوزه با استفاده از فرمول های تجربی اقدام گردید.

کلمات کلیدی:

حوزه تیره، فرمول های تجربی، دبی حداکثر لحظه ای، سیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/510874>

